

Første Mosebok /Genesis / Bereshit

Parasha 10 Torah Miketz (På slutten av)

[Kapittel 41](#)

[Kapittel 42](#)

[Kapittel 43](#)

[Kapittel 44](#)

Parashah 10 haftarah

[Første konge bok 3:15 – 4:1](#)

Parashah 10 brit chadashah

[Apostlenes gjerninger 7:9 – 7:16](#)

[Romerne 10:1 – 10:13](#)

Første Mosebok

Kapittel 41

¹ Da to hele år var til ende, skjedde det at paråh hadde en drøm. Og se, han sto ved elven. ² Og se, det kom syv kuer opp fra elven. De så fine ut og var fete. De beitet i sivet. ³ Og se, syv andre kuer kom etter dem opp fra elven. De var stygge å se til og magre, og de sto ved siden av de andre kuene på elvebredden. ⁴ De stygge og magre kuene åt opp de syv fine og fete kuene. Så våknet paråh. ⁵ Han sovnet igjen og drømte for andre gang. Og se, syv kornaks kom opp fra samme strå, tykke og fine. ⁶ Og se, syv tynne aks, som var svidd av østavinden, skjøt opp etter dem. ⁷ De syv tynne aksene slukte de syv tykke og fulle aksene. Så våknet paråh, og se, det var en drøm.

⁸ Det skjedde neste morgen at han ble urolig i sin ånd, og han sendte bud og kalte til seg alle spåmennene og vismennene i Mitsrajim. Paråh fortalte dem drømmene sine, men det var ingen som kunne tyde dem for paråh. ⁹ Da talte den øverste hovmesteren til paråh og sa: «I dag må jeg minne om mine synder. ¹⁰ En gang ble paråh vred på tjenerne sine og satte meg i forvaring i huset til øverstkommanderende for livvakten, både meg og den øverste bakeren. ¹¹ En natt hadde vi begge en drøm, både han og jeg. Hver av oss hadde drømmer som hadde sin egen tydning. ¹² Der sammen med oss var det en ung hebreer, en tjener hos øverstkommanderende for livvakten. Vi fortalte det til ham, og han tydet drøm mene våre for oss. For hver av oss tydet han det som var meningen med drømmen. ¹³ Og slik han tydet den for oss, slik gikk det. Jeg ble gjeninnsatt i mitt embete, men den andre ble hengt.»

¹⁴ Da sendte paråh bud og kalte til seg Jåsef, og de skyndte seg og førte ham opp fra fangehullet. Han barberte seg, skiftet klær og kom til paråh.

¹⁵ Paråh sa til Jåsef: «Jeg har hatt en drøm, og det er ingen som kan tyde den. Men jeg har hørt det er blitt sagt om deg at du kan forstå en drøm, slik at du kan tyde den.» ¹⁶ Da svarte

Jåsef paråh og sa: «Det ligger ikke i min makt; Elåhim skal svare paråh med fred.» ²¹⁷ Da sa paråh til Jåsef: «Se, i drømmen sto jeg ved elvebredden. ¹⁸ Og se, syv kuer kom opp av elven, fete og fine. De beitet i sivet. ¹⁹ Og se, syv andre kuer kom opp etter dem, svake og veldig stygge og magre. Noe så stygt har jeg aldri sett i hele landet Mitsrajim. ²⁰ De magre og stygge kuene åt opp de første syv, de fete kuene. ²¹ Etter at de hadde satt dem til livs, kunne ingen ha visst at de hadde satt dem til livs, for de var like stygge som de hadde vært til å begynne med. Så våknet jeg. ²² Og se, i drømmen så jeg også at syv aks kom opp på ett strå, fulle og gode. ²³ Og se, syv aks, inntørket, tynne og svidd av østavinden, skjøt opp etter dem. ²⁴ De tynne aksene slukte de syv gode aksene. Jeg fortalte dette til spåmennene, men det var ingen som kunne forklare det for meg.»

²⁵ Da sa Jåsef til paråh: «Det er én og samme drøm paråh har hatt. Elåhim har forklart paråh hva Han kommer til å gjøre. ²⁶ De syv gode kuene er syv år, og de syv gode aksene er syv år. Det er én og samme drøm. ²⁷ De syv magre og stygge kuene som kom etter dem, er syv år, og de syv tomme aksene, som var svidd av østavinden, er syv år med hungersnød. ²⁸ Dette er det jeg har talt til paråh. Elåhim har vist paråh hva Han kommer til å gjøre. ²⁹ Se, syv år med stor overflod skal komme over hele landet Mitsrajim. ³⁰ Men etter dem skal det komme syv år med hungersnød, og all overfloden skal bli glemst i landet Mitsrajim. Hungersnøden skal utarme landet. ³¹ Ingen vil minnes overfloden i landet, på grunn av hungersnøden som kommer etter, for den skal bli meget hard. ³² Drømmen ble gjentatt og kom to ganger for paråh fordi dette er fast besluttet av Elåhim, og Elåhim skal snart gjøre det.

³³ La derfor paråh nå se seg ut en forstandig og vis mann, og sette ham over landet Mitsrajim. ³⁴ La paråh gjøre dette, og la ham utpeke tilsynsmenn over landet. Han skal kreve inn en femtedel av avkastningen i landet Mitsrajim i de syv årene med overflod. ³⁵ La dem samle all føde i disse gode årene som kommer, og lagre kornet under paråhs myndighet, og la dem ta vare på føden i byene. ³⁶ Så skal matlageret være som forråd for landet i de syv årene med hungersnød som skal komme over landet Mitsrajim. På den måten vil ikke landet bli lagt øde under hungersnøden.» Jåsef settes til å styre i Mitsrajim

³⁷ Dette rådet var godt i paråhs øyne, og i alle hans tjeneres øyne. ³⁸ Paråh sa til tjenerne sine: «Kan vi finne en mann som denne, en som Elåhims Ånd bor i?»

³³⁹ Så sa paråh til Jåsef: «Ettersom Elåhim har gjort alt dette kjent for deg, så finnes det ingen som er så forstandig og vis som du. ⁴⁰ Du skal settes over mitt hus, og alt folket mitt skal styres etter ditt ord. Bare når det gjelder tronen, skal jeg være større enn deg.»

⁴¹ Paråh sa til Jåsef: «Se, jeg har satt deg over hele landet Mitsrajim.» ⁴² Så tok paråh signetringen sin av hånden og satte den på hånden til Jåsef. Han kledde ham i klær av fint lin og hengte et gullkjede rundt halsen hans. ⁴³ Han lot ham kjøre i den første vognen etter sin egen. De ropte ut foran ham: «Bøy kne!» Slik satte han Jåsef over hele landet Mitsrajim. ⁴⁴ Paråh sa også til Jåsef: «Jeg er paråh, og uten ditt samtykke får ingen mann løfte en hånd eller fot i hele landet Mitsrajim.» ⁴⁵ Paråh kalte Jåsef Safenat-Panea. Han ga ham Åsnat til kone, datter av Påti-Fera, presten i Ån. Så dro Jåsef ut i hele landet Mitsrajim.

⁴⁶ Jåsef var tretti år gammel da han sto for paråhs ansikt, kongen i Mitsrajim. Jåsef dro bort fra paråhs ansikt og reiste så omkring i hele landet Mitsrajim. ⁴⁷ I de syv årene med overflod bar jorden rikelig. ⁴⁸ I disse syv årene samlet han all føden som var i landet Mitsrajim, og han la den i byene. I hver by la han føden som kom fra markene rundt dem. ⁴⁹ Jåsef lagret korn i store mengder, ja, som havets sand. Til slutt holdt han ikke regnskap lenger, for det kunne ikke regnes.

⁵⁰ Før årene med hungersnød kom, fikk Jåsef to sønner, som Åsnat fødte ham, hun som var datter av Påti-Fera, presten i Ån. ⁵¹ Jåsef kalte den førstefødte med navnet Manasse. «For Elåhim har fått meg til å glemme alt mitt strev og hele min fars hus.» ⁵² Den andre kalte han med navnet Efraim. «For Elåhim har gjort meg fruktbar i det landet jeg ble plaget.»

⁵³ Så var det slutt på de syv årene med overflod i landet Mitsrajim. ⁵⁴ De syv årene med hungersnød begynte å komme, slik Jåsef hadde sagt. Det var hungersnød i alle land, men i hele landet Mitsrajim var det brød. ⁵⁵ Da hele landet Mitsrajim hadde hungersnød, ropte folket til paråh om brød. Da sa paråh til alle egypterne: «Gå til Jåsef! Det han sier dere, skal dere gjøre.» ⁵⁶ Hungersnøden kom over hele landet, og Jåsef åpnet alle lagerhusene og solgte til egypterne. Hungersnøden ble hard i landet Mitsrajim. ⁵⁷ Fra hele jorden kom folk til Mitsrajim for å kjøpe av Jåsef, for hungersnøden var hard over hele jorden. Jåsefs brødre reiser til Mitsrajim

[Til toppen](#)

Kapittel 42

¹ Da Ja'akåv fikk vite at det var korn i Mitsrajim, sa Ja'akåv til sine sønner: «Hvorfor ser dere bare på hverandre?» ² Han sa: «Se, jeg har hørt at det er korn i Mitsrajim. Dra ned dit og kjøp for oss derfra, så vi kan leve og ikke dø.» ³ Så dro de ti brødrene til Jåsef ned for å kjøpe korn i Mitsrajim. ⁴ Men Ja'akåv sendte ikke Jåsefs bror Binjamin sammen med brødrene hans, for han sa: «Han må ikke rammes av noen ulykke.»

⁵ Også Israels sønner reiste sammen med dem som dro for å kjøpe, for det var hungersnød i K'naans land. ⁶ Det var Jåsef som var hersker i landet, og det var han som solgte til alt folket i landet. Jåsefs brødre kom og bøyde seg ned for ham med ansiktet til jorden.

⁷ Jåsef så sine brødre og kjente dem igjen, men han opptrådte som en fremmed overfor dem og talte strengt til dem og sa til dem: «Hvor kommer dere fra?» De sa: «Fra K'naans land for å kjøpe mat.» ⁸ Jåsef kjente sine brødre igjen, men de kjente ikke ham.

⁹ Da husket Jåsef drømmene han hadde hatt om dem, og han sa til dem: «Dere er spioner. Dere er kommet for å se hvor landet ligger åpent.» ¹⁰ De sa til ham: «Nei, min herre, dine tjenere har kommet for å kjøpe mat. ¹¹ Vi er alle sønner av én mann. Vi er ærlige menn. Dine tjenere er ikke spioner.» ¹² Men han sa til dem: «Nei, dere har kommet for å se hvor landet ligger åpent.» ¹³ De sa: «Dine tjenere er tolv brødre, sønner av én mann i K'naans land. Og se, den yngste er hos vår far i dag, og én er ikke lenger til.» ¹⁴ Men Jåsef sa til dem: «Det er som jeg talte til dere da jeg sa: Dere er spioner. ¹⁵ På denne måten skal dere prøves:

Så sant paråh lever, skal dere ikke dra herfra uten at deres yngste bror kommer hit. ¹⁶ Send en av dere av sted, og la ham hente deres bror! Dere skal holdes i fengsel, for at deres ord skal prøves, om dere holder dere til sannheten. Hvis ikke – så sant paråh lever – er det tydelig at dere er spioner.» ¹⁷ Så satte han dem i forvaring i tre dager.

¹⁸ På den tredje dagen sa Jåsef til dem: «Gjør dette, så skal dere leve, for jeg frykter Elåhim:

¹⁹ Hvis dere er ærlige, da skal en av deres brødre sitte igjen i forvaring. Men dere andre skal dra av sted og ta korn med hjem til hjelp i hungersnøden som har rammet deres hus.

²⁰ Hent deres yngste bror hit til meg, så det kan bli bekreftet at deres ord er sanne, og dere skal ikke dø.» Slik gjorde de.

²¹ Så sa de til hverandre: «Sannelig, vi er skyldige på grunn av det vi gjorde mot vår bror. Vi så hans sjeleangst da han bønnfalt oss, men vi ville ikke høre. Derfor har denne nøden kommet over oss.» ²² Re'oven svarte dem og sa: «Talte jeg ikke til dere og sa: Gjør ingen synd mot gutten? Men dere ville ikke høre. Se, derfor kreves nå hans blod av oss.» ²³ Men de visste ikke at Jåsef forsto det de sa, for han brukte tolk for å tale med dem. ²⁴ Men han snudde seg bort fra dem og gråt. Så vendte han seg til dem igjen og snakket med dem. Han tok Shim'ån fra dem og bandt ham framfor øynene på dem. ²⁵ Så bød Jåsef at veskene deres skulle fylles med korn, at hver av dem skulle få pengene sine igjen i sekken, og at de skulle få forsyninger til reisen. Alt dette gjorde han for dem. ²⁶ Så lesset de kornet på eslene sine og dro derfra.

²⁷ Men da en av dem åpnet sekken sin for å gi eselet fôr ved leiren, så han pengene sine. Se, der lå de, øverst i sekken. ²⁸ Da sa han til sine brødre: «Jeg har fått pengene mine tilbake, og der ligger de, i sekken.» Da ble de grepet av angst i hjertet, og sa skjelvende til hverandre: «Hva er det Elåhim har gjort med oss?»

²⁹ Så dro de til sin far Ja'akåv i K'naans land og fortalte ham alt det som hadde hendt dem. De sa: ³⁰ «Mannen som er herre i landet, talte strengt til oss, og han tok oss for å spionere på landet. ³¹ Men vi sa til ham: Vi er ærlige menn. Vi er ikke spioner. ³² Vi er tolv brødre, sønner av vår far. Én er ikke lenger til, og den yngste er nå hos vår far i K'naans land. ³³ Så sa mannen, han som var herre i landet, til oss: Ved dette skal jeg finne ut om dere er ærlige menn: La en av brødrene deres bli igjen her hos meg, ta med dere det dere trenger mot hungersnøden som har rammet deres hus, og dra av sted! ³⁴ Ta så med deres yngste bror hit til meg! Så kan jeg finne ut at dere ikke er spioner, men at dere er ærlige menn. Jeg skal gi deres bror tilbake til dere, og dere kan drive handel i landet.»

³⁵ Det skjedde da de tømte sekkene sine, se, da fant hver av dem pengene sine i sekken sin. Da de og deres far fikk se pengene, ble de redde. ³⁶ Deres far Ja'akåv sa til dem: «Dere har gjort meg barnløs. Jåsef er borte, Shim'ån er borte, og nå vil dere ta Binjamin med dere. Alt dette går meg imot.» ³⁷ Da talte Re'oven til sin far og sa: «Du kan drepe mine to sønner hvis jeg ikke fører ham tilbake til deg. Overlat ham i mine hender, og jeg skal føre ham tilbake til deg.» ³⁸ Men han sa: «Min sønn skal ikke dra ned sammen med dere, for hans bror er død,

og han er alene igjen. Hvis noen ulykke skulle ramme ham på veien dere skal dra, da ville dere føre meg gråhåret med sorg til dødsriket.» Jåsefs brødre vender tilbake med Binjamin

[Til toppen](#)

Kapittel 43

¹ Hungersnøden var hard i landet. ² Og det skjedde da de hadde brukt opp kornet de hadde hatt med fra Mitsrajim, at deres far sa til dem: «Dra tilbake og kjøp litt mat til oss!» ³ Men J'hodah talte til ham og sa: «Mannen advarte oss bestemt og sa: Dere får ikke se mitt ansikt uten at deres bror er med dere. ⁴ Hvis du sender vår bror med oss, vil vi dra ned og kjøpe mat. ⁴ Men hvis du ikke vil sende ham, vil vi heller ikke dra ned. For mannen sa til oss: Dere får ikke se mitt ansikt hvis ikke deres bror er med dere.» ⁶ Israel sa: «Hvorfor gjorde dere meg så ondt at dere fortalte mannen at dere hadde enda en bror?» ⁷ Men de sa: «Mannen spurte oss inngående om oss selv og vår familie, og han sa: Er deres far fortsatt i live? Har dere enda en bror? Vi fortalte ham det han ville vite. Kunne vi vite at han ville si: Ta deres bror med hit?»

⁸ Da sa J'hodah til sin far Israel: «Send gutten sammen med meg! Så vil vi bryte opp og dra av sted, så vi kan leve og ikke dø, både vi og du og våre barn. ⁹ Jeg skal selv være ansvarlig for ham. Av min hånd skal du kreve ham. Hvis jeg ikke fører ham tilbake til deg og stiller ham fram for deg, da skal jeg bære skylden for all tid. ¹⁰ For hvis vi ikke hadde drøyd så lenge, hadde vi nå vært tilbake for andre gang.»

¹¹ Deres far Israel sa til dem: «Hvis det må være slik, så gjør dette: Ta noe av det fineste vi har i landet, og legg det i veskene deres! Ta dem med som en gave til mannen, litt balsam og litt honning, krydder og myrra, pistasjenøtter og mandler. ¹² Ta dobbelt så mye penger i hånden, og ta med tilbake de pengene dere fikk igjen øverst i sekkene deres. Kanskje det var en feiltakelse. ¹³ Ta også med deres bror, og bryt nå opp og dra tilbake til mannen! ¹⁴ Må El Shaddai gi dere å finne medynk hos mannen, så han sender med dere deres andre bror og Binjamin. Men hvis jeg blir barnløs, så får jeg være barnløs!» ¹⁵ Så tok mennene denne gaven, de tok dobbelt så mye penger i hånden, og de hadde Binjamin med seg. Så brøt de opp og dro ned til Mitsrajim, og så sto de framfor Jåsefs ansikt.

¹⁶ Da Jåsef så at Binjamin var sammen med dem, sa han til ham som hadde ansvar for huset hans: «Før disse mennene til huset mitt, slakt et dyr og gjør det i stand, for mennene skal holde måltid sammen med meg.» ¹⁷ Så gjorde mannen som Jåsef sa, og mannen tok mennene med til Jåsefs hus.

¹⁸ Mennene ble redde fordi de ble tatt med inn i Jåsefs hus, og de sa: «Det er på grunn av pengene som ble sendt tilbake i sekkene våre den første gangen, at vi blir tatt med inn, slik at han kan gå løs på oss, overfalle oss og gjøre oss til slaver sammen med eslene våre.» ¹⁹ Så gikk de bort til mannen som hadde ansvar for Jåsefs hus og snakket med ham ved inngangen til huset. ²⁰ De sa: «Herre, det er sant at vi kom ned for å kjøpe mat den første gangen. ²¹ Men det var slik at da vi kom til leiren og åpnet sekkene våre, se, da lå pengene

til hver av oss øverst i sekkene. Pengene var der i samme vekt. Nå har vi tatt dem med tilbake. ²² Vi har også tatt andre penger med oss i hånden for å kjøpe mat. Vi vet ikke hvem som la pengene våre i sekkene.» ²³ Men han sa: «Fred være med dere, frykt ikke! Det er deres Elåhim og deres fars Elåhim som har gitt dere en skjult skatt i sekkene. Jeg har fått pengene deres.» Så førte han Shim'ån ut til dem.

²⁴ Mannen tok mennene med seg inn i Jåsefs hus og ga dem vann. De vasket føttene sine, og han ga fôr til eslene deres. ²⁵ Så gjorde de gaven i stand til Jåsef skulle komme ved middagstid, for de hadde hørt at de skulle holde måltid der. ²⁶ Da Jåsef var kommet inn i huset, bar de fram til ham den gaven de hadde i hendene. De bar den inn i huset og bøyde seg til jorden for ham. ²⁷ Så spurte han dem hvordan det sto til og sa: «Står det bra til med deres far, den gamle mannen som dere fortalte om? Er han fortsatt i live?» ²⁸ De svarte: «Din tjener, vår far, har det godt. Han er fortsatt i live.» Så bøyde de seg og falt ned foran ham. ²⁹ Da løftet han blikket og så sin bror Binjamin, sin mors sønn, og han sa: «Er dette deres yngre bror, som dere fortalte meg om?» Og han sa: «Elåhim være deg nådig, min sønn!»

⁷³⁰ Han ble nå dypt grepet av medynk med sin bror. Derfor skyndte Jåsef seg å finne et sted der han kunne gråte, og han gikk inn i rommet sitt og gråt der. ³¹ Så vasket han ansiktet sitt og kom ut. Han behersket seg og sa: «Sett fram maten!» ³² Så dekket de særskilte bord for ham og for de andre, og for egypterne som spiste sammen med ham. For egypterne kan ikke holde måltid sammen med hebreerne, for det er en styggedom for egypterne. ³³ De satt rett overfor ham, den førstefødte etter sin fødselsrett, og den yngste etter sin ungdom. Mennene så forundret på hverandre. ³⁴ Fra det som sto foran ham, delte han ut matretter til dem, men Binjamins rett var fem ganger så stor som den de andre fikk. Så drakk de og gledet seg sammen med ham.

[Til toppen](#)

Kapittel 44

¹ Han bød ham som hadde ansvar for huset sitt og sa: «Fyll sekkene til mennene med mat, så mye de klarer å bære, og legg pengene til hver av dem øverst i sekken hans! ² Legg også begeret mitt, sølvbeget, øverst i sekken til den yngste, sammen med pengene for kornet.» Så gjorde han etter det ord Jåsef hadde talt.

³ Ved morgengry ble mennene sendt av sted, de og eslene deres. ⁴ Da de var kommet ut av byen, men ennå ikke hadde reist langt, sa Jåsef til ham som hadde ansvar for huset hans: «Bryt opp og følg etter mennene! Når du tar dem igjen, skal du si til dem: Hvorfor har dere gjengjeldt godt med ondt? ⁵ Er ikke dette det min herre drikker av, og som han bruker til å tyde overnaturlige varsler i? Dere gjorde ondt da dere utførte dette.» ⁶ Så tok han dem igjen, og han talte til dem med disse ordene. ⁷ De sa til ham: «Hvorfor sier min herre dette? Må det være langt fra oss at dine tjenere skulle gjøre noe slikt! ⁸ Se, de pengene vi fant øverst i sekkene våre, hadde vi med tilbake fra K'naans land. Hvorfor skulle vi da stjele sølv eller gull fra din herres hus? ⁹ Uansett hvem av dine tjenere det blir funnet hos, han skal dø,

og vi skal også være min herres slaver.»¹⁰ Og han sa: «La det være som dere sier! Han det blir funnet hos, skal være min slave, og dere skal være uten skyld.»¹¹ Hver av dem skyndte seg da å løfte sekken sin ned på bakken, og hver av dem åpnet sekken sin.¹² Så lette han. Han begynte med den eldste og sluttet med den yngste. Begeret ble funnet i sekken til Benjamin.¹³ Da flerret de klærne sine, og hver av dem lesset på eselet sitt og vendte tilbake til byen.

Maftir¹⁴ J'hodah og brødrene hans kom til Jåsefs hus, og han var der fremdeles. De falt til jorden foran ansiktet hans.¹⁵ Jåsef sa til dem: «Hvilken gjerning er det dere har gjort? Visste dere ikke at en mann som meg kan tyde overnaturlige varsler?»¹⁶ Da sa J'hodah: «Hva skal vi si til min herre? Hvordan skal vi tale? Eller hvordan skal vi rettfærdiggjøre oss selv? Elåhim har funnet dine tjeneres misgjerning. Her er vi, min herres slaver, både vi og han som begeret ble funnet hos.»¹⁷ Men han sa: «Må det være langt fra meg å gjøre noe slikt! Den som begeret ble funnet hos, skal være slaven min. Men dere kan i fred dra opp til deres far.»

[Til toppen](#)

Første kongebok kapittel 3:15 – 4:1

¹⁵ Da våknet Shlāmā, og sannelig, det hadde vært en drøm. Han kom til Jeroshalajim og sto framfor YHVHs paktsark, ofret brennoffer, ofret fredsoffer og laget et gjestebud for alle tjenerne sine.

¹⁶ To kvinner som var prostituerte, kom nå til kongen og stilte seg foran ham.¹⁷ Den ene kvinnen sa: «Å, min herre, jeg og denne kvinnen bodde i samme hus. Og jeg fødte mens hun var i huset.¹⁸ På den tredje dagen etter at jeg hadde født, skjedde det at denne kvinnen også fødte. Vi var der sammen. Det var ingen fremmed sammen med oss i huset, bare vi to var i huset.¹⁹ Sønnen til denne kvinnen døde om natten, fordi hun hadde ligget på ham.

²⁰ Så sto hun opp midt på natten og tok min sønn fra min side, mens din tjenerinne sov, og hun la ham ved barmen sin. Sin egen døde sønn la hun ved barmen min.²¹ Da jeg sto opp om morgenen for å amme sønnen min, se, da var han død. Men da jeg hadde undersøkt ham nøyer om morgenen, se, da var det ikke min sønn, den jeg hadde født.»²² Da sa den andre kvinnen: «Nei! Den som er i live, er min sønn, og den døde er din sønn.» Men den første kvinnen sa: «Nei! Den døde er din sønn, og den som er i live, er min sønn.» Slik talte de foran kongen.

²³ Kongen sa: «Den ene sier: Dette er min sønn, den som er i live, og den døde er din sønn. Og den andre sier: Nei! Den døde er din sønn, og min sønn er den som er i live.»²⁴ Så sa kongen: «Kom hit med et sverd.» Så kom de fram for kongen med et sverd.²⁵ Kongen sa: «Del det levende barnet i to, og gi halvparten til den ene, og halvparten til den andre.»

²⁶ Kvinnen som var mor til den levende sønnen, talte da til kongen, for hun hadde inderlig medlidenhet med sin sønn. Hun sa: «Å, min herre, gi det levende barnet til henne, men drep ham for all del ikke!» Men den andre sa: «Verken du eller jeg skal ha ham, så bare del ham!»²⁷ Så svarte kongen og sa: «Gi det levende barnet til den første kvinnen, og drep ham

for all del ikke! Det er hun som er hans mor.»²⁸ Hele Israel fikk høre om dommen som kongen hadde avsagt. De fikk frykt for kongen, for de så at Elåhims visdom var i ham så han kunne dømme rett.

Kapittel 4

¹ Så var kong Shlâmå konge over hele Israel.

[Til toppen](#)

Apostlenes gjerninger kapittel 7:9 – 16

⁹ Og patriarkene ble misunnelige på Jåsef og solgte ham til Mitsrajim. Men Elåhim var med ham^{1. Mos 37:11, 28; 39:1-3, 21, 23}. ¹⁰ Og Han fridde ham ut fra alle trengslene hans, og ga ham nåde og visdom i møte med paråh, kongen i Mitsrajim. Og han gjorde ham til høvding over Mitsrajim og over hele sitt hus^{1. Mos 41:37-44}. ¹¹ Det kom en hungersnød og stor trengsel over hele Mitsrajims og K'naans land^{1. Mos 41:54; 42:5}, og våre fedre fant ikke noe til sitt livsopphold. ¹² Men da Ja'akåv hørte at det var korn i Mitsrajim, sendte han ned våre fedre først. ¹³ Den andre gangen ga Jåsef seg til kjenne for brødrene sine^{1. Mos. 45:1}, og Jåsefs slekt ble kjent for paråh. ¹⁴ Så sendte Jåsef bud og kalte til seg sin far Ja'akåv og hele sin slekt, syttifem mennesker. ¹⁵ Så dro Ja'akåv ned til Mitsrajim. Og han døde, både han og våre fedre. ¹⁶ Og de ble båret tilbake til Shechem og lagt i den graven Avraham hadde kjøpt for en bestemt pengesum fra sønnene til Chamår, far til Shechem.

[Til toppen](#)

Romerne kapittel 10:1 – 13

¹ Brødre, mitt hjertes ønske og min bønn til Elåhim for Israel er at de må bli frelst. ² For jeg kan bevitne at de har nidkjærhet for Elåhim, men ikke med erkjennelse. ³ Fordi de er uvitende om Elåhims rettferdighet og søker å opprette sin egen rettferdighet, har de ikke underordnet seg Elåhims rettferdighet. ⁴ For Mashijach er lovens ende til rettferdighet for hver den som tror. ⁵ For Måshe skriver om den rettferdighet som er av loven: «Det mennesket som gjør disse ting, skal leve ved dem^{3. Mos. 18:5}.» ⁶ Men rettferdigheten av troen taler på denne måten: Si ikke i ditt hjerte:

Hvem skal stige opp til Himmelen? – det vil si for å hente haMashijach ned –⁷ eller: Hvem skal fare ned i avgrunnen? – det vil si for å hente haMashijach opp fra de døde. ⁸ Men hva sier den? Ordet er deg nær, i din munn og i ditt hjerte^{5. Mos. 30:11-14} – det er troens ord som vi forkynner:

⁹ For dersom du bekjenner Herren Jeshoa med din munn og tror i ditt hjerte at Elåhim har oppreist Ham fra de døde, skal du bli frelst. ¹⁰ For med hjertet tror en til rettferdighet, og med munnen bekjenner en til frelse^{Jesaia 28:16}. ¹¹ Skriften sier jo: Hver den som tror på Ham, skal ikke bli gjort til skamme. ¹² For det er ingen forskjell på jøde og arameer, for YHVH er den samme Herre over alle, Han er rik nok for alle som kaller på Ham. ¹³ For hver den som påkaller YHVHs navn, skal bli frelst^{Joel 3:5}. [Til toppen](#)